

Повість (фрагмент)

<...> вона жонглювала моїми очними яблуками так вправно і вміло, так обережно і з чуттям, відвернулась, звалилися виплоди на папір, розтеклися калюжами зі слідами парнокопитних, десятипалих, одночленних, глибоковагінних; jungle бук, welcome до нашого світу, пирскаючих отрутою двадцятисантиметрових пітонів, щирих сумчастих породіль на розі єлізарова і афанасіївської, шостий, сімдесят сьомий номер, двадцять дев'ятий рік, ти родом з липня, серпня, лютого; тут не дозволяється копати, плювати, дрочити за бажанням, аби конча не влетіла в бджолине гніздо і комахи на запах, смак не впендюрились в залупу, уретру, сечовивідні канали, кишки; радуйся, ой радуйся, Ру останніми краплинами сперми пише вірші, блокнот – на томику керуака, ніцше, сартра, тисне на тестикули, ще краплинка, головка ядучо-червона, стомлена; заради мистецтва терпітиму знуцання, сухий пайок, сухостій, сиру воду з-під крану, виголену до кісток піхву, посуд прадавніх епох, рукописи збуджуючих цицьок, марення акту дефекації, задницепідтирації; вульва, вульва лама савахфані?! лоно непізнане, лоно, що не відкусило член, лоно вдавлювалось фалосами через не хочу, не можу, так потрібно для загальної доброї справи, жожожо бджоли, медом намазано, раз-по-раз одружується корсо, бомби накривають столи з крашанками, і гримить дещо в період статевого дозрівання і touched that which generates terror in children. / i touched it, and was familiar with the touch of it, / yes, i touched myself 31 years ago, / and beyond that, all was extra touches. / i touched to completion / that optimistic death which becomes a man; крізь зуби – манка, ти мене манкуєш трусиками, статевими губами, кволими волосинками біля анусу; ти спатимеш, я їх тихо відгризу, проковтну, аскорбінкою впаде до вулика, до скарабеїв, орангутангів; а потім в ту дику зону язиком, мовою батая, жене, під час фотосету ерве гібера; пиши Ру, вписуй мене, виписуй мене, я – стержень, ампулка, чорне чорнило, ножом для розрізання листів розпатрай мій пеніс, дістань послання жерців парижа, лос-анджелеса, сан-франциско, великого яблука; лийся-лийся, отвір діаметром, як міні-пальчик, підсмокчи, не гидує мною, ним, нами, я лизатиму тебе до настання повного плямкання, до утворення калюж під тобою; ржемо, існуємо в умовах прозорих обмежень <...>

<...> насоси викачують ауґа вальтера беньяміна, dasein мартіна гайдеґґера, я би назвав цю дивну штуку перекличкою, міжрядків'ям, те, що між вікном і шафою, шафою і комодом, комодом і шпалерами, між мною і кімнатою, кімнатою і Ру, міжрядків'я перекличкою замовчує мої стосунки з Ру, кімната – свідок подій, я сам не дуже їх розумію, вона бачить мене збоку, вона – те, що між мною і нею, вона споглядає ауру, вона мацала мій пульс, підставляла посуд для мого акуратного блювання дазейном /не заляпати палас/, вона хіхікала, коли я перший раз мастурбував, вона почала зворотній відлік, розрахуйся й підемо, проскрипіла старую паркетною підлогою, здається, я не маю боргів, я слухаю музику на повне колесо колонок, щоб зірвати стратегічні плани кімнати з мого усиновлення, вона – не латентний свідок, вона приймає участь у написанні художніх творів, критичних статей, в кунілінґусі й феляції, вона готує каву, завантажує до пральної машинки носовички, вона знімає віником павутиння зі стелі, підлаштовує її під мене, і так викликає посмішку, роздратовану посмішку чувака з

пляшкою й букетом ненормативностей, перев'язаних орхідеями, що мирно живуть у спеціальному ґрунті, раз на тиждень – вода з добривами, ганчіркою по листі, квітами в подвійний склопакет, ерегованим в тканину фіолетових <...>

<...> Ру стоїть на підвіконні, вона втуплює погляд в землю, до якої сім поверхів відмінної совдепівської історії, на зап'ясті теленькається срібний браслет, на безіменному пальці лівої руки каблучка врятуй і збережи, ніхто її нахуй не береже, скільки їй – двадцять п'ять, тридцять, тридцять п'ять, за такі питання вона називає мене твариною, бо цінує етикет, особливо в тверезому стані, інакше її манерність стає чистим маньєризмом, як сторінка для нотаток фірмового видання від галлімара, як садові полотна арчімбольдо, моя альтанка пам'ятає ті далекі, сумбурні часи галасливої пиятики, деберцу, сексу заради сексу й медляків під я хочу бути з тобою наутилусів, дебільні танці, ритуал на коня, обмін партнерами, затуманене передчуття цирозу, гиги й гага на цілий двір, пивний запах сечі в літньому туалеті, без навігатора, чіпляючись за потріскану цеглу, над якою дах з руберойду, прибитого цвяхами й алюмінієвими пластинами, гілки вишні, ноги загинаються сторінкою книги на перепочинку – дурна, дурна звичка! бодя горланить, саня горланить, я не відстаю і тому моє горлання внутрішнє, я в припадку вилажу на ворота, руки догори, замість прогнозованого плебс я ваш імператор, спокійно лягаю на асфальт в червоно-чорний пил у стані рідкого коктейлю секс на пляжі, більше схожого на хіросіму; роки щось таки важать /хрена з два! – бубонить мій чоловічок в скронях, граючи на шістнадцяти-бітній приставці sega, z-z-назад-z, sub-zero виконує серію ударів, супротивник з дорослого життя в нокауті, голос закликає – finish him!!! що ж, fatality так fatality/, тільки не досвід, досвід завжди зайвий, він мало на що впливає, якщо трапляється лажа, частенько останнім часом, ми не копірсаємося в свідомості, шукаючи правильне рішення, ми рубаємо з плеча отих демонів з ангелами, руйнуємо усталені схеми, за якими у кожного свій острівцець обмежень й вседозволеності, ті пацанчики – сіамські близнюки, одні на двох тестикули, сплюснуте дуло гармати з потертої плоті й розбавленої тоніком крові: якщо іграшка, то ведмедик, якщо квіти, то троянди, секс за накатаною схемою – ти і я, та й ми з тобою, загальні правила, проти них не попреш, пробували, то все вилилось в маленьку фудзіяму з книжок, наркотиків, музики, кіно; заглохло, квіточки обрали шлях гербарію, муміфікації, біжучи назустріч поїзду, першим засцяв бігун, зійшов з дистанції, заробив мільйон на віскі з горішками, самку з манхеттену, самця з таїланду, глем-брязкальця; ти народилася, щоби прибирати в домі, ходити в магазин, робити мінет після слів відсмокчи, зі шваброю в руках, тампони, прокладки, бігуді, фарба для волосся раз на два місяці, стрілки на колготках, смужка стрінгів з роками подразнює зад, дзвіночок для зміни гардеробу, віднині щось панталонне для низу і з максимальним вмістом смоли для верху, одного сонячного дня ти прокинешся від співу сойок на свій п'ятдесятий день народження, там вже не до мінетів і сексів; у затишних місцях ботанічних садів на кольоровій підстилці з бананами, апельсиновим соком, бадмінтоном, сором'язливими кривляннями, вона притулилась, обоє бояться розпочати, статеві органи налились, палають, зміна місця дислокації, подалі від стежок, докучливих дорослих, дітей з п'ятилітровими флягами холодної джерельної води, морозивом, рюмсанням і фруктами, в кущі, порушуємо закон, спочатку я її, потім вона мене, під вечір прокидаються комахи, яких ми лупимо на

наших голих сідницях, запах сперми приваблює голодних мурах, вона на спині, я ненажерливо винюхую її білизну, всотую запах виділень, вилизую бавовняно-шовкові трусики, відриваю зубами частину і ковтаю, вона заходиться сміхом, я скидаю свої бокси, вона скаженіє, труситься, трусить слиною, шмарклями, налитими грудьми, з яких мало не тече молоко, накидається на бокси, вдихає їх, витирає спітніле обличчя, тре ними вагіну, анус, мастурбує, засунувши ледь не повністю у себе, осатанілі мурахи копошаться в спермовій калюжі, збираючи клейку речовину для матки, розхристані, змучені, з перекошеними губами, плентаємося до метро; голова забита приготуваннями, прийдуть гості, потрібно чимось нагодувати, напоїти, заспівати, подякувати за вітання, роки – ніщо, ти ще така молода, життя тільки починається, відповісти на кумедно-іронічні питання, ну як воно в п'ятдесят? нормально? от і добре, не сумуй, вхопити гладіолуси /нарешті не троянди/, завершити вечірку тортом, обіцянками зустрітися через п'ятдесят років, миттям посуду; бац! п'ятдесят! а що? кому п'ятдесят? ні, не мені, я ж іще молода, вчора якраз місячні закінчились, гра слів, пляшку в рот, вібратор до піхви, ото були часи! моя історія не така пасторальна, не така семіотична *l'être aimé est reconnu par le sujet amoureux comme «atopos»*, монік, монік і *do not know your shoulders your white neck your shadowed eyes, i do not know your palms your exact cheeks, i do not know your belly, i do not know your breasts your light brown nipples, i do not know your back your wide shoulderblades your welldeveloped buttocks, I do not know your brown armpits your pubis your quadrangular fleece, I do not know your vulva* її межі – сліди в багнюці після осінньої повені, туди-сюди авто чотири на чотири, повний привід, коробка автомат, фарширована на останнє слово японської промисловості, диво дивне, межі, як корова язиком злизала, швейцарська мілка, то вам не бісквітка, кайфово я зіскочив з базару, балкон, новенькі пластикові вікна, вітер проганяє дивні мелодії *plastic ono band*, Ру закурює слім <...>

<...> пригадати день мого знайомства з Ру, застосувавши самокрутку, ром, *sprite*, безрезультатно, занадто багато верлібрів, диму, білих доріжок на її животику, обдовбані, полопані капіляри на зіницях, слабкі для стояння на ногах, сильні для взаємних пестошів, балачок ні про що, стопудово мрячно, лячно, хочеться накласти в штанці, якби вони не валялись на балконі і на них не нашкодів кіт, бажано в чужі, так щедро накласти, як і личить представникам богеми, не поетично, буденна проза життя, позбавлена урочистостей, покладання квітів, вічних вогнів, залпів із рушниць, багатотисячних демонстрацій, натомість не кожен другий, а кожен перший обсикається, діареїть, ганяє вітри, страждає головним болем, обкладається фобіями, стає психом із довідкою від лікаря, що почув про психологію на майстер-класах, де модуль – триста сімдесят гривень, два тренери, вісім учасників, три години, диплом в кишені, офіс в центрі, практика, башлі, військові часи; за всіма цими випорожненнями таїлась порожнеча, тваринний страх знищення доценту, спалюванням, гвалтованим прикладом автомату, згвалтована родина, звірячим укропним траханням насолоджується кілька десятків голодних потвор, рвуть анусну шпарину доньки, розпинають піхву дружини, трощать зуби, відрізають груди, буцають берцями до вівчарок, ті іклами жеруть м'якоть, випускають черги в мертві тіла, забирають їх із собою, щоби після обіду повторити приватні процедури; кого шкода? нікі з другого поверху, яка заборгувала сотню до зарплати, люду – форцовщицю паленою ікрою; власні органи, власна свідомість не

відмиються в італійській хімчистці дбайливими сполуками, привітними панянками з бюстом дайбоже, кволла мить в індіферентному всесвіті, плаский друзяка вряди-годи бекає, мекає про лінію фронту, жиронду, термідор, болото, самосуди, сміттєві баки з бананорамою, чиновниками, собачим кормом, юшка на полях, кістки, голопузі діти смочуть молоко з дворових сук, ті лижуть їх пухке волосся, міні-членики, дама с. дбайливо притримує маленького, дама б. панічно трясє язиком, камера бере крупний план, потім поріжуть, залишать офіційну місіонерську позицію, патріотичне інтерв'ю, національний орнамент, синці, ампутації, офшори, хамон подорожчав, сваровські в дупі, діти нахлебталися, повсинали під кліпи моднявих денс-кононад, відчуження за марксом, вовки за гоббсом <...>

<...> ми лежимо на розкладному дивані, продавленому з мого боку, я набирав і втрачав вагу, зараз майже такий, як вісім років тому, виїмка лишається нагадуванням про випиті баклажки пива, виїдені піци, чіпси, Ру легша за мене, легша на підйом, з легшими поглядами, під нею пружинять пружини, підстрибує асфальт, від нас штиняє післясексовим потом – люксовий парфум, натуральний, без консервантів, трохи віддає дезиком, косметичним кремом; прохолодно, не можу зігрітись, тіло від'єднали від обігрівача, вдавили в текст, мудакі перекрили електроенергію, добираються до кисню, я вбираю в легені все те, що є в кімнаті, видихаю в Ру, язиком бавлюся з її язиком, Ру засинає, мовою вен кажу їй поспи мила, допишеш опісля; Ру – відома поетка, замкнена на собі алкоголічка, наркоманка, маргіналка, яких світ не бачив, вона з легкістю вріже аперкот будь-якому баризі, бармену, коханцю, її підшивали п'ять разів, її реабілітували сім разів, її абортували два рази, бейба нон-стоп, нещодавно їй присудили авторитетну премію, яка вартувала вітчизняній лікero-горілчаній промисловості не одного літра, замість того, щоб відтарабанити бабло до зливного бачка родинного добробуту, вона завалилась до мене з пляшкою jameson та шматом бастурми, відмовити? читати нотації з християнської етики, лякати смертними гріхами, пеклом, реінкарнаціями? з порога я ушкварив міцний поцілунок, схопив за гузицю, що аж відчув її вологу крізь дуже непристойну сукню, з подякою прийняв дари, тоді впустив до ванної <...>

<...> на ранок я не будив Ру, нехай маленька поніжиться, сам прикладаюсь до пляшки, намагаюся складати літери, в голову нічого не лізе окрім померлих rock'n'roll-зірок, друкованих машинок, паскудних твітів, тротилкових вибухів, фаршировані м'ясом тіла скидаються на бушерію перед святами, дядьки з кілометровими пузами, нашпигованими затіпаними ковбасами, цистернами юшки на розмітці перехрестя, розірвало рівно навпіл, поламані, роздроблені ребра повисли в шматті пуховика на райських куцах, коти бавляться відірваним членом, люди хничуть, маленький хлопчик тицяє пальцем на кота, питаючи в мами чим-то киця грається, мама, ледь тримаючись на ногах, лупить дитину по сраці, відвалює ляпаса, з прожилками крові на щоках, сідає навпочіпки, під спідницею, капроновими колготами і синтетичними трусами її піхва розкривається, вона пригортає сина, ревучи голодною гієною, люди вбік, менти за людьми, волонтери, ламаючи національні стяги, перетягують ними кінцівки поранених, жовто-синє багровіє; на третьому поверсі хрущовки звершується заплановане, на столі, на кухні, що дерев'яними вікнами в протилежний бік, трахається подружня пара торгашки й охоронця, смажена картопля з цибулею і беконом, пропахли задушливим повітрям, пропихаються в пофарбовану зашпалерену стіну, вона

кінчає, він кінчає, обід з хлібом, крихти в спермі, по чарці за щасливе, тобто безбідне життя; сирени швидких, надламаний круасан з еспресо, новини в планшеті, rock'n'roll психологізується, помічаю почервоніння головки, свербіж, сухо – і те радує, розчиняю марганцівку, полощу <...>

<...> якщо Ру – реальна поетка, то я – малоцікавий літературний негр, скриптор, з легкої руки ролана барта, гоню я, фрази, п'ятихвилинка ненависті до самого себе, невідступне бажання ласки, краще орально, але погоджусь на лестоші і колінопреклоніння, на відміну від Ру, шансів у мене на те, щоби бодай розжитися збіркою оповідань в м'якій обкладинці, на туалетному папері в провінційному видавництві з шикарною назвою, вкрай мало, алко-літературу перестали читати навіть алко-літератори, в моді здоровий спосіб життя, йога, пілатес, молоко без жиру, м'ясо без м'яса, член в презервативі, йогурт з порошку, без калорій, драгзу, література про пригоди вигаданих історичних постатей, вишиване кохання, панк-рок з елементами солідних статків, тужся – і гівно патріотичної лірики полізе з фістінгового анусу, прославляючи полеглих, голів спілок, гарних хлопчиків, дівчаток, від цього в кращому випадку нападе закреп, в гіршому – йоркшир, жорже батаю, жорже батаю! alors je me couchais à ses pieds sans qu'elle bougeât, et pour la première fois je vis sa chair «rose et noire» qui se rafraîchissait dans le lait blanc. Nous restâmes longtemps sans bouger, aussi bouleversés l'un que l'autre, надрочуючи механічне перо, прикінчивши віскі, я заснув блимаючим корейським монітором <...>

<...> отак вриватися в моє життя, в мій особистий простір Ру вважала за норму, вона поетка, їй сам бог, тобто андре бретон, ртуттю виписав карт-бланш з випаленими словами chère imagination, ce que j'aime surtout en toi, c'est que tu ne pardonnes pas, хоча я не виключаю, що то був не бретон, а де сад, всі трохи божевільні, але всі мають дотримуватися норм, навіть якщо під ковдрою ховалась якась моя припадочна фанатка /а яка ще?/, Ру швидко позбувалась одягу і пірнала до нас; le seul mot de liberté est tout ce qui m'exalte encore, щось я захопився припадками, кігтями воджу по чорних лакованих меблях з книгами, іконами, дисками дівіді, сувенірним мотлохом, фотографіями підлітків, дорослих мужів, нюхаю скло, пінцетом вищипую волосинки з носа, уява витісняє Ру, Ру витісняє уяву, коли ти поїдеш з людного вокзалу на захід, схід, північ, південь ловити літери, морфеми, графеми, самок, самців, моя прив'язка сховається в твоїй валізі <...>